

COMES, G.; JIMENEZ, B.; ALCARAZ, V. «La llengua catalana i els alumnes castellanoparlants de 10 a 15 anys.» Columna. Barcelona, 1995

Mes de febrer: Acte de presentació de l'obra objecte d'aquesta ressenya a la Facultat de Ciències de l'Educació i Psicologia. Hi intervenen el Dr. Martí, rector de la URV, el Dr. González Soto, degà de l'esmentada Facultat, i els autors, tots tres professors de la casa.

L'endemà de la presentació. El *Nou Diari* dona compte de l'acte amb una nota breu encapçalada per un titular estrident on s'afirma d'una manera molt genèrica que l'alumnat castellanoparlant rebutja majoritàriament l'obligatorietat de l'ensenyament en català.

Passen uns dies. El *Diari de Tarragona*, en la secció de Cartes al Director, publica la carta d'una senyora indignada per l'ocultació tendenciosa que, segons ella, la direcció de l'esmentada publicació ha fet dels resultats de la recerca dels professors de la URV. També segons ella, aquesta investigació posa en qüestió el procés de normalització lingüística, ja que actua contra la voluntat de la societat.

Pel que fa a la notícia de la premsa, els qui de tant en tant ens veiem implicats en algun reportatge, entrevista o simplement en alguna notícia ja hem acabat assumint les inexactituds i fins i tot tergiversacions que massa sovint acompanyen aquests textos. Tanmateix, en aquests casos en què un titular fora de context provoca interpretacions esbiaixades amb un cert ressò social, és quan cal denunciar amb contundència la lleugeresa i manca de rigorositat en el tractament de determinades notícies.

Quant a la reacció de la signatària de la carta de protesta, hauria calgut recomanar-li la lectura immediata del llibre en qüestió, ja que aquest exercici plaent li hauria estalviat

una reliscada tan notòria.

En el nostre domini lingüístic, el tema de la llengua ha estat i és una font inesgotable de polèmiques ideològiques. Davant d'aquesta senzilla constatació, ¿té sentit amagar l'existència d'un conflicte lingüístic? El contacte de llengües ens presenta una situació de bilingüisme desequilibrat que minoritza el català.

El treball que ressenyo vol situar-se en una òptica científica, rigorosa i objectiva, on l'empirisme de les dades eximeixi els autors de fer anàlisis valoratives de la situació que constaten. El seu objectiu central és aprofundir en el coneixement de la competència, les actituds i els condicionants lingüístics dels alumnes castellanoparlants de 10 a 15 anys, amb la voluntat que els resultats obtinguts permetin una planificació lingüística eficaç.

El llibre presenta una organització lineal per capítols. Els quatre primers conformen el marc teòric: amb una clara voluntat didàctica, trobem tot un seguit de continguts introductoris sobre els diversos estats multilingües, classes de bilingüisme, l'àmbit territorial i el marc legal (al Principat) de la llengua catalana, la competència lingüística segons el Padró municipal de 1986, la llengua catalana a l'ensenyament i un apartat, al meu parer el més interessant d'aquesta primera part, sobre el concepte d'actitud.

En el capítol 5, els autors detallen d'una manera rigorosa la metodologia emprada. Aquest apartat, que molts llibres obvien, en els treballs que utilitzen tècniques quantitatives és especialment important ja que en depèn en bona mesura la validació i interpretació dels resultats. D'aquest punt, m'estalvio parlar de les característiques de l'enquesta utilitzada, del disseny de la mostra i de les tècniques estadístiques triades; tanmateix, voldria aturar-me en l'estratificació de la població ja que és essencial en la presentació